

SEURA NÄYTELMIÄ

N:o 123

Kirous ja kihlaus

Yksinäytöksinen näytelmä

Kirjottanut

1. Riihiniemi

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

„Seuranäytelmiä.“

Ottaessanne jonkun seuranäytelmän esitettäväksenne, ostakaa aina lähimmästä kirjakaupasta tai suoraan kustantajalta niin monta kpl. kirjasta, kun esitettävässä näytelmässä on suurempia osia — hyöty siitä tulee molemminpuoliseksi.

Sarjaan „Seuranäytelmiä“ kuuluu yksinomaan alkuperäisiä kapaleita. Alla lyhyesti mainitaan niiden nimet ja hinnat ja sulkujen sisällä tarvittava henkilöluettelo. Täydellisempi luettelo lähetetään kernaasti pyydettyessä.

- N:o 1 Kokouksesta palattua, 1 n. Väinö Kataja. (6 h.) 50 p.
N:o 2 Wapaaviikolla, 3 kuv. Arvi K. (6 h.) 40 p.
N:o 3 Kantopään lukuhuoneella, 2 n. Väinö Kataja. (8 h.) 75 p.
N:o 4 Pestuupäivä Rannapiiässä, 1 n. K. O. Tanner. (10 h.) 50 p.
N:o 5 Ei sovintoa ennen uhria, 3 kuv. Yrjö A. K. (11 h.) 75 p.
N:o 6 Muistojuhla, 1 n. K. O. Tanner. (13 h.) 50 p.
N:o 7 Iimäellä, 1 n. Santeri Rissanen. (7 h.) 75 p.
N:o 8 Kulkijan palatessa, 1 n. Heikki Soisalo. (9 h.) 75 p.
N:o 9 Tuli on irti, 1 n. Frans Viitanen. (9 h.) 50 p.
N:o 10 Aatteen voima, 4 n. M. P. (17 h.) 1:50.
N:o 11 Mestari Muikkunen, 2 kuv. Mikko Puhurinen. (8 h.) 75 p.
N:o 12 Kukistuva suuruus, 3 n. Eino Haapanen. (7 h.) 50 p.
N:o 13 Juhannus-iltana, 1 n. Urho Haapanen. (10 h.) 50 p.
N:o 14 Amerikasta palattua, 1 n. Aapo S. (11 h.) 50 p.
N:o 15 Rouva Kivi, 3 n. Liina Asikanus. (9 h.) 1 mk.
N:o 16 Nuottanuotiolla, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 60 p.
N:o 17 Rikkaus ja rakkaus, 2 n. K. O. Tanner. (8 h.) 1 mk.
N:o 18 Herra Koulumestari, 1 n. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 19 Kauppias taskussa, 1 n. Aatami Kahra. (9 h.) 75 p.
N:o 20 Mestarin rakkausseikkailut, 2 n. U. Haapanen. (8 h.) 75 p.
N:o 21 Rukkaset, 1 n. Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
N:o 22 Metsän povessa, 1 n. Rajju Ranta. (10 h.) 75 p.
N:o 23 Hakalan rahat, 2 n. Suru. (9 h.) 75 p.
N:o 24 Kaksi mestaria, 1 n. Urho Haapanen. (4 h.) 75 p.
N:o 25 Kolmen markan koneenkäyttäjät, 1 n. Y. Heilala. 8 h. 75 p.
N:o 26 Torpparit, 3 n. Urho Haapanen. (7 h.) 75 p.
N:o 27 Pullanpyörittäjiin kokous, 1 n. Y. Heilala. (10 h.) 50 p.
N:o 28 Suomen päivä, Runokuv. Urho Haapanen. (3 h.) 50 p.
N:o 29 Arvannosto, 3 n. Yrjö Heilala. (11 h.) 75 p.
N:o 30 Rakkautta ja politiikkaa, 1 n. A. T. (7 h.) 75 p.
N:o 31 Patruunan palveluksessa, 3 n. A. T. (12 h.) 75 p.
N:o 32 Työlakko, 3 n. Urho Haapanen. (10 h.) 1 mk.
N:o 33 Taistelua ja epätoivoa, 3 n. Jukka Pohjola. (13 h.) 1 mk.
N:o 34 Kullervo Tuonelan joella. — Nyirikki ja Tellervo. — Sinipiipat. 3 Runokuv. Urho Haapanen. (3—4 h.) 1:25 p.
N:o 35 Uusi Pastori, 2 n. Evald J. (7 h.) 75 p.
N:o 36 „Neidon mieli miehelihän“, 1 n. T. Kiviäho. (7 h.) 50 p.
N:o 37 Laittomuuden aikana, 4 n. K. O. Tanner. (10 h.) 1:50.
N:o 38 Syiden kirous, 3 n. L. E. J. (11 h.) 1 mk.
N:o 39 Aili, 3 n. A. T. (9 h.) 75 p.
N:o 40 Katovuosina, 3 n. Aukusti Simelius. (15 h.) 1:50.

KIROUS JA KIHLAUS

YKSINÄYTÖKSINEN KOMEDIA

KIRJOITTI

ILMARI RIIHINIEMI

KUSTANTAJA

ARVI A. KARISTO, HÄMEENLINNA

Tämän näytelmän esitysoikeuden saa jokainen, joka kirjakaupasta tai kustantajalta ostaa vähintään 4 kpl. tätä kirjaa.

HÄMEENLINNA 1910,
O. Y. HÄMEENLINNAN UUSI KIRJAPAINO

NÄYTTÄMÖ.

HENKILÖT:

TAAVETTI, }
IISAKKI, } Mäkitupalaisia.
ANNASTIINA, Taavetin vaimo.
SUSANNA.

Tapahtuu: tänään maalla sydän-Suomessa.

*(55-vuotias, pitkähihainen, kirkkoshölmö, kova alla
parta, muuten ihkkelistän vetäjä, jota villiverhon kou-
tuksella haitta pöytästä pyörittänyt.)*

IISAKKI

*(samaa pitkähihainen ja kirkkoshölmö, kovaalla
parta, 50-vuotias, toisaalta pöytästä pyörittänyt
kirkko.)* Ettekö on totta, että kylällä hokevat, että sinä
akkasi, huulee? Olenhan sinä, Taavetti, aina pitänyt va-
kavana ja maanankullaisena miehenä.

IISAKKI

Jumala paratkoon, totta on, oikeasti totta. Mutta kun-
nenpä itäni aviollinen hävähäntäni välttämättä, kasperi,
välttämättä kuin pöytästä pyörittänyt.

NÄYTTÄMÖ:

Taavetin pieni, tavallinen talonpoikaistupa. Näyttämön oikeassa peränurkassa uuni, sen edestä ovi oikealle kamarintapaiseen. Perältä ovi porstuaan. Akkuna vasemmalla. Siinä seinustalla penkki ja sen edessä pöytä. Perällä vasemmalla samoin penkki.

TAAVETTI

*(55-vuotias, pitkähiuksinen, kimakkaääninen, leuvan alla parta, muuten liikkeissään vetelys, istuu välioverhon nous-
tessa hattu päässä pöydän takana.)*

IISAKKI

*(samoin pitkätukkainen ja leuvaluspartainen, saarnaava-
puheinen, 50-vuotias, istuu piippua poltellen ovensuupen-
killä.)* Ettäkö on totta, mitä kylällä hokevat, että sinun
akkasi luulee? Olenhan sinua, Taavetti, aina pitänyt va-
kavana ja sanankuuliaisena miehenä.

IISAKKI

Jumala paratkoon, totta on, totisesti totta. Mutta tun-
nenpa itseni aviollisiin hairahduksiin viattomaksi, naapuri,
viattomaksi kuin pappilan karitsa.

IISAKKI

Mistäpä Annastiina sitten on semmoiset aivoitukset päähänsä saanut? Oletpa varmaankin, naapuri, ajatuksilla sanoilla tahi töillä antanut akallesi luuloon aihetta.

TAAVETTI

En ole, en ole antanut, Iisakki. Se sanoo minun puhelevan unissa ja siitä se mukamas päättää. — Tauti se on, helvetillinen tauti se on. Se on Jumalan kirous.

IISAKKI

Kirous se on, totisesti se on kirous. — Etkö ole kokenut jumalan sanalla häntä taivuttaa luulostansa?

TAAVETTI

Olenpa tietenkin, olenhan toki. Vaan se vaan pälyy ja vilkuilee ympärinsä kuin paha hevonen ja nuuskii pian joka askeleen, minkä toinen ottaa. Se on tautina jo sen verissä, luulotauti.

IISAKKI

Paha tauti, synnillinen tauti, oikea Jumalan vitsaus, kehen se vaan kohdistuu. (*Lyhyt vaittelo.*) — Ja oletko tullut huomanneeksi, ketä kohtaan se sinussa ajatuksia on hautovinansa?

TAAVETTI

Ei se niitä muille virka, sisuksissaan vaan hautoo . . . Vaan luulenpa huomanneeni, että se Susannaan, tuohon sisarpuoleensa. Kun olisi joku, joka sen ottaisi, vaan kuka kristitty tuota mehiläispesää — —

IISAKKI

(*Itsekseen.*) Anna nyt, armias taivas, runsaudensarvesi vuotaa, ettäs saisin sanan päästä kiinni ja taitaisin tässä tap-paa kaksi härkäistä yhdellä iskulla. (*Ääneen.*) Jos kristi-veli tahtois minun kanssani tästä asiasta keskustella, niin se voisi johtaa kahden erilläänolevan ihmisen yhteenliit-tymisen.

TAAVETTI

Minunko ja akanko?

IISAKKI

Ee—ei! Minä tarkoitin, että . . . (*Itsekseen.*) On se tämä Taavetti vähän yksinkertainen, järjen puolesta vähä-lahjaiseksi jätetty, kun ei nytkään ymmärrä yksinkertaista asiaa. (*Kovaa.*) Mitä sinä, Taavetti, ajattelisit, jos olisi semmoinen esimerkiksi sinun ikäisesi poikamies, ja sitten semmoinen vielä naimaton keski-ikäinen neitsyt, joilla ei kummallakaan ole elämänkumppania — —

TAAVETTI

Minä antaisin sille akalle palttua ja sanoisin: mene pois minun tyköäni saatana!

IISAKKI

Älkääät tuomitko, ettei teitä tuomittaisi! (*Erikseen.*) Nyt se jo meni omaan akkaansa. (*Ääneen.*) Mitäs Taa-vetti mainaisi, jos minä naisin Susannan?

TAAVETTI

Tarkoitatko totta, Iisakki? (*Nousee kävelemään, itseks-*
seen.) Tämä Iisakki se on vähän yksinkertainen, niinkuin

sanotaan, ja hengellisiltä lahjoiltaan vähäinen, mutta tuleepa minun, tuleepa minun totisesti akkani vuoksi yllättää hänet naimaan Susannan. (*Kovaa.*) Oletko, naapuri, vakaisemmin tutkistellut tätä naimisasiaa? Ja tiedätkö sinä, mikä tärkeä askel naiminen on?

IISAKKI

Olenpa tutkistellut sydämiä ja munaskuita myöten. Ja taidampa myöskin sanoa, ettei ole hyvä ihmisen yksinensä olla, sen olen omissa luissani saanut tuta. Tämän tähden olen jo kauvan silmäillyt sinun akkasi sisarta Susannaa, en suinkaan synnillisissä aivoituksissa, vaan totisella ja vakaalla lähimmäisen rakkaudella, sillä minusta hän on ihailtava ja kypsä kuin tuleentunut täysinäinen tähkäpää, joka elonaikaan päästyään olisi poimittava pois. Ja minä tahtoisin nyt olla elonleikkaaja. Niinpä pyydän minä siis sinua, Taavetti, vakaasti ja hartaasti: ryhdy minun puhemiehekseni ja kihlaa minulle Susanna.

TAAVETTI

(*Erikseen.*) Joko nyt helvetin tulenliekit pyrkivät nielemään vakaisen vanhan miehen seisovilta jaloiltaan! . . . Vaan on minun kuitenkin, akkani vuoksi, pyyntöön suostuminen. Ehkäpä se siitä asettuu. Ja onpa Susannakin kelvollinen ihminen, onpa kyllä, vaikka onkin vähän semmoinen harakanhäntä ja pyöreä ja pyrisevä kuin mehiläispesä. (*Juhlallisesti Iisakille.*) Koska päätöksesi on vakaa ja vilpitön, niin enpä voi minä puolestani muuta sanoa kuin: ottakaat toisenne ja lisääntykää ja täyttäkää maa! - - Sinullahan on oma tupa ja sanotaan olevan rahaakin muutamia satoja kaupungin pankissa. Niin voit ostaa lehmän ja Susanna sitä hoitaa. Vaan kristillisen säädyn

vuoksi ja osoittaaksesi, ettet ole mikään tyhjä mies, tulee sinun ostaa kelvolliset kihlat Susannalle, sillä siitä hänen mielensä kirpoo iloiseksi kuin pesässään sirisevän linnunpojan ja hän tulee havaitsemaan, ettäs olet kelvollinen aviosäätyyn etkä ole virheenalainen.

IISAKKI

Oikein puhuttu, Taavetti, oikein veljellisesti puhuttu. — Kihlat minä muuten olen jo hankkinut ja (*kaivaa taskustaan esiin rättiin verhotun pienen esineen*) — — —

TAAVETTI

Käykäämme tähän eteispirttiin, sillä sattuupa akka-väki tulemaan töiltään, niin — —

IISAKKI

(*Ottaa hattunsa mukaansa, heidän lähtiessään.*) Minä muuten varoitan sinua, Taavetti, ettet anna kenellekään tästä puuhasta mitään tietoa, et edes omalle akallesi, ennenkuin olet puhunut Susannan kanssa kahden kesken. Jos on Susanna mieleltään taipuvainen, niin on sinun sitten hänet minulle kihlattava kaikkein kuullen.

TAAVETTI

Niinkuin hyvä ja kristillinen tapa vaatii. (*Menevät oikealle.*)

ANNASTIINA

(*Vanhahko, laiha, suupaltto, tulee perältä, kantaen sylissään kahvipuita, jotka romauttaa uunin eteen. Nuuskii ja vilkuilee.*) Jo on käynyt pirtissä Riihelän Iisakki, kovinpa löyhkää nenään palturin katku . . . Poisna on osannut.

Ei näy hattua . . . Typerä kuin pässi ja saita kuin juutalainen, vaikka on sillä kolikoita kirstun pohjalla. Olinpa vaan minä hänen akkansa, niin totta maar, kavisin aarteet esiin. (*Hetken perästä.*) Eipä näy, ei kuulu vielä tuotakaan Taavetin retkaletta. Kyllä sillä on silmäkovana niitten riettaiden akkojensa perään: yhden kun jättää, niin toisen ottaa. Tosinhan se ei vielä ole joutunut suoraan satimeen, vaan minä sen elkeistä tunnen. Ei katso enää silmiin, kiertää ja kaartaa omia aikojaan, kävelee tuntikaudet ympäri nientä muka verkoillaan, mutta kyllä minä arvaan, mitä se pyydystää: tutkii, eikö vilahdaisi jonkin akan hame siellä jossain määräraikassa. Unissaan se kerran sanoi: „elä virka mitään, minä tuon sinulle kilon kahvia puolittain sokurin kanssa“. Ja siitä minä tiedän, että sillä vihollisella on niitä elätettäviä. — Nyt se muljauttelee silmiään Susannan perään, vaan olenpa älynnyt, olenpa älynnyt! Kovinpa, sammakko, nauraa kikatit silppuja vääntäessänsä, kuuntelinpa salaa korsun oven takana, ja leimahtipa silloin sisuksissani paha palo. Odotappas, lunttu, niin sisarpuoleni kuin oletkin, pois ajan sinut tuvastani, mieronentielle työnnän, jos vaan kerrankin huomaa jotain kuottailemista sinussa miehen perään. (*Huokaa.*) Aijai tätä synnillistä maailmaa, tätä viheliäistä kyykkäärmetten pesää!

(*Susanna, kookas, lihava, keimaileva, leveästihaasteleva, 35-vuotias, tulee perältä.*)

Kahvilleko Susannakin? Eipä tässä ole muutkaan varia suuhunsa pistäneet. (*Lyhyt vaitiolo.*) Näkyikö sitä Taavettia siellä kerpuntaittopuolella?

SASANNA

Phyh! Vai sinun miesturvakkoasi minä joutaisin katselemaan, mokomaakin nahjusta! — Harakatpa tuolla nau-

raa räkättivät ja koreata pyrstöänsä heiluttelivat. Ja jänis juosta viileteli minun kerppukasani ylitse, niin että pitkät tallukat taivasta tavottelivat. Ja minä ajattelin, että se merkitsee naimista. Hahhahahaaaa!

ANNASTIINA

Ne naimiset sinulla vaan on mielessäsi, kutale.

SUSANNA

Kutaleeksi minua muutkin kutaleet ovat sanoneet.

ANNASTIINA

Ja pane siitä pannu tulelle eläkä pyöritä perääsi kuin Karjalan Kerttu.

SUSANNA

Raa ja takkar! (*Järjestää kahvoivehkeitä.*) Taitaa taas-kin Herran tuuli puhaltaa sieltä Akkaniemestä päin, sillä se tuntuu kuin siirappi kielellä. (*Hyräilee jotain laulun-säveltä.*)

ANNASTIINA

Anna olla mahtailemattas! Sanonpa kuin sanonkin sen, ettei tuollaisista harakanvilloista kuin sinä, koskaan tule kristillistä ihmistä. Lentää kuin päätön kana, vaikka olisi hevoseksi kokoa. Sinä olet samanlainen kuin ne miehenkutaleet, jotka eivät välitä omista akoistaan. (*Huokaa.*) Kyllä ne jumalattomat tutaan tavoistansa. Kunpa tulisi alas taivaasta pitkäisen tuli ja viiltäisi viirun jokaisen nokkaan, joka juoksee toisten akkojen perään tahi joka keimaillen, pyrstöänsä hekumallisesti heilutellen miettee toisten miehiä, niin mahtaispa olla alempana moinen nokka, niin miehen kuin naisen.

SUSANNA

Kalikka sattui, vaan ei kalahtanut eikä ämmä älähtänyt.

ANNASTIINA

(*Silmäilytään levottomasti ikkunasta.*) Menempä katsomaan, onko muurin alla tulta. (*Menee ulos.*)

SUSANNA

(*Pyörähtää halveksivasti Annastiinan mentyä.*) Tahi vainuamaan, onko mieskuntturasi kauniimman heilakan kaulassa. Hahhahahahaa! Hulluja on monenlaisia, mutta vähän vedessäjuotavia. Luullappa nyt miestään, tuommoista naukumatin nahjusta, joka tuskin sormellaan uskaltaisi . . . (*Nauraa makeasti.*) On niitä kaksi hyvää, toinen tämä Taavetti ja toinen Riihelän Iisakki, miehet kuin veljet, vaihda kuin veistä. Yksi ei osaa akkaansa kurissa pitää, toinen on itara kuin itikan silmä eikä raski eukkoa ottaa ja tuskin uskaltaa tyttöihin silmänsä vilauttaa. — Teinpä minä, teinpäs kerran Iisakille kepposen. Koppasin heinänurmella kiinni ja paiskasin maahan kuin tallukan. Rimpuili ja reutoili siinä eikä päässyt irti ennenkuin päästin. Ja minä nauroin ja seisoin siinä vieressä ja luulin, että tokihan tuo nyt vuorostaan edes pyöräyttää ja sipasee rintoja. Phyh! Vieläkös mitä! Miespähän olisi ollutkin. Seistä lurvotti vaan kuin rampa ruuna ja nykki heinänkorsia vaatteistaan. Kehtasipa vielä punastua vanha mies ja muljautti vihaisesti vasenta silmänsä ja jotain murahteli. (*Nauraa.*)

TAAVETTI

(*Tulee eteiskamarista.*) Mitäpä Susannalla niin lystiä?

SUSANNA

Sus siunatkoon kun säikähdin. (*Nauraa imelästi.*)
Ilman tässä vaan aikojani. (*Hyräilee.*)

TAAVETTI

(*Lähestyy Susannaa.*) Kuulehan Susanna! Minulla olisi sinulle vähän noin niinkuin kahdenkeskistä asiaa, hyvin tärkeätä, erinomaisen tärkeätä, tärkeämpää kuin mitä ihmiselle on toinen silmä.

SUSANNA

Vai tärkeämpää kuin toinen silmä! Se mahtaa olla sitä samaa asiaa, jolla Annastiina par'aikaa on Akkanie-messä.

TAAVETTI

(*Korvallistaan kynsien.*) Joko sitä akkaa taaskin rienasi . . . Mutta anna sinä, Susanna, hänen olla alallansa, sillä näet-hän, että hänessä on tauti, se on kirous, joka ei huuh-toudu pois kuin sanan avulla. Ei se asia muuten sitä koske. Se koskee sinua itseäsi hyvin läheltä, aina selkä-ytimiä myöten.

SUSANNA

Vai selkäytimiä myöten! No antaa tulla vaan! Vaan älkää tulko liian liki minua, sillä Annastiina sanoo, että se on synnillistä. Mene tiedä pitkäisen tuli vielä viiltää naarmun nokkaanne. (*Nauraa.*)

TAAVETTI

Sinä otat asian leikin kannalta, mutta minulla on taka-

nani totuus kova kuin piikivi. (*Hetken aprikoituaan.*) Mitäs sinä, Susanna, sanoisit, jos minä nyt kihlaisin sinut?

SUSANNA

(*Ällistyen.*) Te — — minut! (*Räjähtää makeaan nauruun.*)

TAAVETTI

Niin, juuri minä. Mutta huomaatkos, Susanna, asialla on toinenkin puolensa. (*Ottaa taskustaan käärön ja vetää siitä sormuksen esiin ja näyttää sitä Susannalle. Samalla raottaa Annastiina ovea ja kurkistaa sisälle.*) Eikös tämä ole oikeata kultaa? Mitäpäsinä, Susanna, sanoisit, jos saisit tämän omaksesi mieheltä, joka pitelisi sinua kuin kukkaa kämmenellä — — —

ANNASTIINA

(*Syöksyy julmistuneena sisään ja vetää Taavettia poskelle, raapaisten tällöin hänen nenäänsä pienen naarmun.*) Hukkaa kämmenellä, leipähukkaa! Haaa—ah! Kerrankin minä teidät yhätin, te kadotuksen salavuoteiset, te viimeisten päivän portot, te illettävät maan madot! (*Syleksii.*) Tthyi, pthyi, pthyi kolmasti, pthyi! . . .

TAAVETTI

(*Pöllästyneenä ja äkämystyneenä.*) Mitäs sinä, ämmä oikeastaan meinaat?

ANNASTIINA

(*Yhä sadatellen.*) Te häväistyt, viheliäiset, koirankuontolaiset — —

TAAVETTI

(*Sulittaa kiireesti sormuksen myttyineen taskuuusa ja kiertää ovelle.*) Kaikki juonensa se paholainen pitää, ennenkuin saa ihmisen elävältä nielaistuksi. Parasta on kuitenkin paeta, ettei asia tule ennen aikojaan ilmi. (*Pujahtaa ulos ovesta.*)

IISAKKI

(*joka, kuultuaan melun, on avannut kamarin oven ja seisoo nyt hölmistyneenä kynnyksellä.*) Mikä Jumalan ilma!

SUSANNA

Hulluja ovat jok'ikinen.

ANNASTIINA

(*Huomaamatta Iisakkia, ollen sanovinaaan Taavetille.*) Kyllä minä näytän sinulle sormukset! Kirous ja helvetti! (*Juoksee Taavetin perään.*)

SUSANNA

Totisesti tämä on Jumalan kirous.

IISAKKI

Elä sano niin, Susanna, sillä se on vihapuhe Jumalan edessä. Vaan selitäppä minulle, mitä tämä kaikki merkitsee ja tarkoittaa. Ovatko ihmiset tosiaankin tulleet hulluiksi tahi riivaako heitä itse pimeydenruhtinas?

SUSANNA

Ei kumpaakaan. Siinä kaikki, että Taavetti tahtoi kihlata minut.

IISAKKI

(*Tullen lähemmäksi, uteliaana.*) Vai tahtoi kihlata! No mitä se sanoi?

SUSANNA

(*Huolettomasti.*) Näytti sormusta ja sanoi, että hän pitäisi minua kuin kukkaa kämmenellä.

IISAKKI

Niinkö hän sanoi?

SUSANNA

Juuri niin. Ja näyttipä siltä kuin olisi hän tahtonut pistää kätensä kaulaan. (*Nauraa.*)

IISAKKI

(*Vakavasti.*) Puhutko sinä totta, Susanna?

SUSANNA

Totta kuin itse totuus.

IISAKKI

Eikö hän näyttänyt sinulle rahaa?

SUSANNA

Mitä rahaa?

IISAKKI

Kaksikymmenmarkkaista.

SUSANNA

Phyh! Johan nyt jotain. Taavetin saituri kaksikymmenmarkkaista!

IISAKKI

(*Itsekseen.*) Minä alan ymmärtää. Ne pettävät ja pimitävät minua yksissä tuumin. (*Ääneen, silmät mulkoillen.*) Tämä on helvetillistä!

SUSANNA

Mikä?

IISAKKI

(*Kiihtyen.*) Minä sanon, että tämä on surkeata peliä, sinä lunttu!

SUSANNA

Häpeä, ruunankahmu!

IISAKKI

(*Yhä julmistuen.*) Taivas mustenee silmissäni ja vihan nieleksivä tuli polttaa suoniani, kun ajattelen, miten katala on tämä maailma. Sinä ja Taavetti, te olette samanlaiset, porttojen portot, kadotuksen lapset. Helvetin tuli teidän nokkanne kärventäköön ja ijankaikkinen kirous nielkään teidät ammottavaan kitaansa!

SUSANNA

(*Jalkaa polkien.*) Jaaa — ah! „Haape tikke taalaa tam tiitte muklanpuu!“ Sanoppa, mustilainen, vielä kerran, että saan selvän.

IISAKKI

(on käynyt hattunsa kamarista, itseksensä sieltä tullessaan.)
Tämän asian ei pidä jäämän tähän, niin totta kuin minä olen Riihelän Iisakki. — Minun sormukseni ja rahani . . .
(Aikoo mennä ulos, mutta kohtaa ovenssa palaavan Annastiinan.)

ANNASTIINA

Herra Jumala! Hyvää päivää, Iisakki! (Pistää saarnatessaan Iisakille kättä.) Onko kuultu mokomaa, saattikka nähty? Ja akkoja sanotaan, että ne vaan luulevat. Voi taivastentekijät! . . . (Susannalle.) Ulos lunttu! Ja laita luusi niin kauas, etteivät ne enää silmissäni pyörähtele! (Itkunsekaisella äänellä.) Tässä nyt näkee Iisakinkin kaksi kaunista elukkaa, Taavetin ja Susannan, jotka emännän silmien edessä harjoittavat synnillistä menoansa kuin luontokappaleet. Minä tulen tupaani: ja siinä on mies tyrkyttämässä pirullisia korujansa, nokka miltei kiinni toisen nokassa, ja toinen pyörittelee itseänsä, suupuolet hekuman kurttuudessa hymyssä. Ja tämän kaiken saan nähdä omilla silmilläni, ihan omilla silmilläni . . .

IISAKKI

Surkeata, viheliäistä, kirottua!

SUSANNA

Eikö vielä muutakin?

ANNASTIINA

Että vielä ilkeät aukoa kitaasi, häpeämätön luuta!

SUSANNA

Parempi luutakin kuin luudan varsi.

IISAKKI

Tämä meno minua kauhistuttaa: petetään oma uskollinen aviopuoliso, petetään sisar, petetään rehellinen naapuri yhden ainoan hirsiseinän takaa. Ja minä kun juuri olin uskonut Taavetille kalleimman salaisuuteni ja antanut hänelle — —

TAAVETTI

(*Tulee ulkoa.*) Onko manalan rajuilma jo taittanut niskansa?

ANNASTIINA

(*Itkunsekaisena.*) Portto!

IISAKKI

Minä tahraan kunniallisen nimeni tässä synnin pesässä. (*Aikoo mennä.*)

TAAVETTI

(*Tarttuu hänen käsivarteensa.*) Hulluko sinä olet?

SUSANNA

Rutihullu!

TAAVETTI

Mitä sinä oikeastaan meinaat, naapuri?

IISAKKI

Että Iskariotin hirttonuora on pettäjän palkka.

TAAVETTI

Mitä se on?

IISAKKI

Kyllä sinä tiedät sen suomentamattakin.

ANNASTIINA

Ikäänkuin ei tätä jumalatonta menoa kohta tietäisi koko maailma.

SUSANNA

Voileipiä, sanoi mies, kun riijasi akkansa sisarta.

TAAVETTI

(*Iisakille.*) Minä sanon sinulle, naapuri, että sinun tulee nyt tyyntä mielenlaatusi ja tyytyä siihen kohtaloon, mikä meidän kunkin osaksemme on määrätty. Tässä on tapahtunut hirveä erehdys.

ANNASTIINA

Eläpäs valehtele, mies! Erehdyskö on sekin, että sinä, silmät hekuman hirvittävässä palossa, pyrit kopeloi-
maan tuota lunttua, kimmeltävän petollinen koru kädessäsi, jota tyrkytät toiselle? Erehdyskö, että sanot häntä pitäyäsi kuin kukkaa kämmenellä, erehdyskö sekin, että

TAAVETTI

(Julmistuen.) Tuki suusi, variksenpelätti!

ANNASTIINA

Variksenpelätti!

TAAVETTI

Variksenpelätti ja myrkyllisten juonten punoja! *(Erikseen Iisakille.)* Nyt täytyy se asia vallan rehellisesti ilmaista, muuten kääntyy kaikki nurin kuin tuomion päivänä.

IISAKKI

Minä en tätä totisesti ymmärrä. *(Kiivaasti.)* Vai onko sinun tarkoituksesi vieläkin vetää minua petollisesti nenästä?

TAAVETTI

Hiljaa, naapuri, hiljaa! Koeta nyt hetkeksi itsesi rauhoittaa ja vastaa vasta sitten kuin sinun soveliaasti tulee.

IISAKKI

(Ihmetellen.) Mitä tämä kaikki oikeastaan merkitsee?

SUSANNA

Se merkitsee naimista. *(Naurunpuuskaus.)*

ANNASTIINA

(Veisaa.) „Maailma synniss' iloitsee ja hekumassa leikitsee — —“

TAAVETTI

Olisipa parasta, että veisaisitvä hän tuonempana, sitenkun on tämä vedenpaisumus haihtunut hieman.

ANNASTIINA

(*Veisaa edelleen.*) „Siks' kuin se viimein näännyy — —“

SUSANNA

Näännyy omaan kiukkuunsa.

ANNASTIINA

(*Jatkaen veisaamista.*) „Vapaana petos juokselee, Totuutt' ei moni tottele, Se valeheksi käänny — —“

TAAVETTI

(*Puhuu yht'aikaa juhlallisella äänellä.*) Koska me nyt olemme tähän kokoontuneet joka sorkka, ja että tässä maailmassa kaikki asiat parhain päin käännettäisiin, niin kysyn minä nyt sinulta, vaimoni sisar Susanna — —

ANNASTIINA

(*Virtensä keskeyttäen.*) Elä koetakaan kieroilla juonillasi meidän järkeämme ja ymmärrystämme pimittää.

TAAVETTI

Minä kysyn sinulta, vaimoni sisar Susanna, olenko minä synnillisesti mieliteltytahi pyrkinyt itselleni kihlaamaan sinua? Vastaa ja pysy vakaasti totuudessa.

SUSANNA

Siihen minä vastaan: juu ja jaa. Se on niin vissi kuin viisi on viisi.

ANNASTIINA

Siinä sen nyt kuulitte Iisakkikin! Vieläkö parempia todistuksia tarvitaan?

IISAKKI

Synti ja kuolema!

SUSANNA

Autuus ja elämä!

TAAVETTI

Eläpäs sinä, Susanna, sotke selvää asiaa. Enkö minä sinulle sanonut (*Vetää kääron sormuksineen taskustaan*), että mitäs sanoisit, jos saisit tämän omaksesi mieheltä, joka pitäisi sinua kuin kukkaa kämmenellä — —

SUSANNA

No?

TAAVETTI

Ja silloin lensi tuo akka kuin salama kirkkaalta taivaalta ja — —

SUSANNA

Viilsi naarmun Taavetin nokkaan!

ANNASTIINA

Olisi sietänyt kaksikin, synnissä mataja.

TAAVETTI

Taisihan tuo hieman raapaista, mutta se luetaan hänen omaksi synnikseen. Vaan mitäs sanoo tähän Iisakki?

IISAKKI

(*Hölmistyneenä.*) Mi—minä en ymmärrä.

TAAVETTI

(*Hiljaa Iisakille.*) Nyt juuri täytyy valkeuden tulla. (*Ää-
neen saarnaavasti.*) Koska säättö on, ettei ole hyvä ihmi-
sen yksinänsä olla ja koska Jumala on luonut hänelle avun,
joka on hänelle sopiva, niin kysyn minä sinulta, Susanna
Susannantytär, tahdotkos ottaa tämän Riihelän Iisakin kris-
tilliseksi aviopuolisoksi, rakastaaksesi häntä myötä- ja vas-
toinkäymisessä?

SUSANNA

(*Hämmästyen.*) Iisakin.

ANNASTIINA

Elä vetele koukkujas siinä, sinä hornan mies!

TAAVETTI

Ei ole tässä mitään koukkuja eikä väkiä, vaan selvä
ja sula totuus, joka on otettava hyväksi tai pahaksi. Tässä
on Iisakin sormus, jonka hän tuolla kamarissa antoi mi-
nulle samoinkuin nämä (*Kaivaa setelin taskustaan*) kaksi-

kymmentä markkaa kihlarahaa, kihlatakseni hänelle Susannan. Nämät siis ovat Iisakin eivätkä minun.

ANNASTIINA JA SUSANNA

Iisakin!

TAAVETTI

Mitä sanoo Iisakki itse?

IISAKKI

(*Ujostellen.*) Minä sanon, että tapahtukoon Herran tahto..

ANNASTIINA

(*Lyöden käsiään yhteen.*) Jesta pooraa ja varjele! Tämmöistäkö se onkin!

TAAVETTI

Tämä on tavallinen kahden kauppa ja kolmannen korvapuusti —

SUSANNA

Ja se kolmas oli Taavetti!

TAAVETTI

Mutta koska naapurini Iisakki on minua vakaasti puhe-
mieheksi pyytänyt, niin on sinun, Susanna, visusti sydä-
mesi aivoitukset ilmoitettava ja sanottava, onko mielesi Ii-
sakin perään taipuvainen.

IISAKKI

Minä tunnustan vakaasti katuvani, että kutsuin sinua,
kultamuruseni, luntuksi.

SUSANNA

(*Kainosti.*) Ja että minä kutsuin Iisakia ruunankahmuksi.

IISAKKI

Ja minä kadotuksen lapseksi.

SUSANNA

Ja minä mustilaiseksi.

ANNASTIINA

Tämä maailma on kiperä ja kapera kuin pukin sarvi.

TAAVETTI

Ja mitä sanoo Susanna? Tässä olisi kihlat.

SUSANNA

(*Ottaa epäröiden.*) Voi, miten sormus on kaunis kuin auringonsäde! (*Niijaa.*) Kiitoksia!

IISAKKI

Kiitoksia, Susanna.

TAAVETTI

Ja niin ottakaat siis ja naitkaat toinen toisenne ja eläkää kristillisessä lähimmäisen rakkaudessa. Eikä teidän pidä pitämän toisistanne synnillisiä luuloja, sillä se on suuri kirous ja synty Jumalan ja ihmisten edessä.

IISAKKI

Kiitoksia, Taavetti.

SUSANNA

Kiitoksia, Taavetti.

IISAKKI

Niin, me naimme toinen toisemme, ja minä ostan Susannalle lehmän, jota hän saa ruokkia ja lypsää sill'-aikaa kun minä käyn ansionteossa, ongittelen ja virittelen verkkojani kesällä ja teen kontteja talvella tahi hakkaan saunapuita — —

SUSANNA

Joilla minä sitten lämmitän saunan ja kylvetän Iisakkia.

IISAKKI

Susanna on hyvä ja antaa minulle kättä.

SUSANNA

(Kätellen ja niijaten.) Iisakki!

IISAKKI

(Samoin niijaten.) Susanna!

TAAVETTI

Entä Annastiina? Joko on lauhunut myrkyllinen mielesi?

ANNASTIINA

Ihminen on, Jumala nähköön, erehtyväinen. Vaan kun sinä, Taavetti, unissasikin puhelet niitten akkojesi kanssa ja lupaat niille kahvikiloja ja muuta, jos eivät virka — —

TAAVETTI

Eläpäs kieroile, eukko. Sepä olikin niin että kun minä unissani olin katkaisevinani kirvesvarren, niin sinä siitä äsähdit, ja minä sanoin sinulle, että elä virka mitään, niin saat kahvikilon.

ANNASTIINA

Herra jesta! Sitäkö se vaan olikin!

IISAKKI

Ja sinä Annastiina: koskas nyt näet, että se, joka luulevaisuudesta kaivaa aviokumppanillensa kuoppaa, hän itse siihen syvälti lankee, muista vast'edes antaa aviokumppanisi olla alallansa, sillä hän on vakaa mies ja aviosäädysensä nuhteeton. Ota siis tämäkin koettelemus vaakaaksi ojennukseksi, niin tapahtuneet erehdykset voidaan Jumalan avulla korjata.

ANNASTIINA

(*Kuivaa huivinsa nurkalla vettyneitä silmiään.*) Niin, mollemminpuoleisella luottamuksella ja ymmärryksellä.

IISAKKI

Ei siis Annastiinakaan enää pidä luuloja Taavetista?

ANNASTIINA

En.

TAAVETTI

(Niijaa.) Annastiina!

ANNASTIINA

(Samoin.) Taavetti!

SUSANNA

Kun ympäri käydään, niin yhteen tullaan.

ANNASTIINA

(Niijaten.) Onnea Iisakille ja Susannalle!

SUSANNA

(Samoin.) Ja Taavetille ja Annastiinalle!

IISAKKI

(Samoin.) Ja tälle onnen päivälle!

SUSANNA

(Säikähtäen.) Nyt se peijakkaan kahvi kuohuu! (Juoksee kohentamaan pannua, Taavetin, Annastiinan ja Iisakin toisilleen hymyillen niijaillessa ja kumarrellessa.)

Väliverho.

„Huviohjelmien avuksi“

nimisessä sarjassa on ilmestynyt seuraavat numerot:

- N:o 1 **„Mölkki Jussin elämäkert seittämäs lystjutus“**, Lou-nais-Suomen murteella kirj. *Iivari Järvelä*. Hinta 1 mk.
- N:o 2 **„Kolome hoastelua“**, Rautalammin murteella kirj. *K. Ha-lonen*. Hinta 75 p.
- N:o 3 **Neljä kuvaelmaa** etupäässä maalainnäyttämöitä silmällä-pitäen kirjoitetut *Eero Eerola*. Sisältää kuvaelmat: Huuta-van ääni; Yhtymys ylemmä viepi; Metsän uni; Joulutontut. — Hinta 75 p.
- N:o 4 **Humoreskeja**, kirj. *Kaarlo Terhi*. Sisältää 15 huvijuttua. Hinta 75 p.
- N:o 5 **Näyttämökuvauksia**, kirj. *Eero Eerola*. Sisältää leikilli-set kuvaelmat: Kansaa valistamassa; Naapurit; Koha kui o; Lukukinkerit. — Hinta 50 p.
- N:o 6 **Pekan naimapuuhat**, pilakuvaus, kirj. *Aira*. Hinta 50 p.
- N:o 7 **Professori Mutakuono. Muinaismuistojen kerääjä**. Kaksi yksinpuhelua, kirjoittanut *Matti H.* Hinta 50 p.
- N:o 8 **Savolaisjuttuja**, kirj. *Sav'ojan Samppa*. Sisältää 6 mehe-vää murrejuttua. — Hinta 75 p.
- N:o 9 **„Yks friiaus“**, y. m. murrejuttuja Uudenkaupungin murteella, kirj. *Kyösti Vuorela*. Sisältää 5 iloista juttua. Hinta 75 p.
- N:o 10 **Merkkillissi jutui**, Turunpuolen murteella kirj. *Kaarlo Terhi*. Sisältää 8 huvittavaa murrejuttua. — Hinta 75 p.
- N:o 11 **Lausuttavia runoja I. Suomalaiskansallisia**. Koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 12 **Lausuttavia runoja II. Nuorisoeiämän ja edistysrien-tojen alalta**, koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 13 **Lausuttavia runoja III. Seka-aiheisia**, koonnut *I. H.* — Hinta 75 p.
- N:o 14 **Iltapakina Honkalassa**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkit-sema Kirj. *Anna Kaitila*. Hinta 50 p.
- N:o 15 **Esitelmän päätyttyä**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *A. J. Vaikinmäki*. Hinta 50 p.
- N:o 16 **Vaanilassa**. Vuorokeskustelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Vento*. Hinta 50 p.
- N:o 17 **Nuorisoseura kyläämme**. Vuoropuhelu. S. N. L. palkit-sema. Kirj. *M. L—a*. Hinta 50 p.

- N:o 18 **Tulevaisuuden mies.** Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Pieles*. Hinta 50 p.
- N:o 19 **Meidän lapsetko nuorisoseuraan?** Vuoropuhelu. S. N. L. palkitsema. Kirj. *Kyösti Virta*. Hinta 50 p.
- N:o 20 **Iltä Taavetti Tuiskun tuvassa.** Urheilu-vuorokeskustelu. Kirj. *Iivari Järvelä*. Hinta 50 p.
- N:o 21 **18:sta kuvaelmaa.** Kokoillut *Kyösti Vuorela*. Hinta 75 p.
- N:o 22 **Ihminen.** Yksinpuhelu. Kirj. *Finis*. Hinta 50 p.
- N:o 23 **Pieniä piloja.** Huvi-iltoina kerrottavaksi lasketellut *Korhos-Heikki*. Hinta 50 p.
- N:o 24 **Kuusi pilapuhetta.** Huvi-iltoina kerrottavaksi lasketellut *Korhos-Heikki*. Hinta 50 p.
- N:o 25 **Pilaesitelmiä.** Kokoillut *Heikki Lehmus*. Hinta 75 p.
- N:o 26 **Neljä yksinpuhelua.** Kirjott. *Lauri Heisalo*. Hinta 50 p.
- N:o 27 **Avioliitto-ilmoitus.** Pilakuvaus 2:ssa kohtauksessa kirjott. *Lauri Heisalo*. Hinta 50 p.
- N:o 28 **Juttuja.** Kirj. *Aaro J Wallinmäki*. Hinta 50 p.
- N:o 29 **Nuoriso tienhaarassa,** y. m. kuvaelmia. Kirjottanut K. J. *Tuulensuu*. Hinta 50 p.

Sarjaa jatketaan. Myyd. kaikissa kirjakaupoissa ja kustantajalla.

ARVI A. KARISTO

Kustannusliike, Hämeenlinna.

- N:o 41 Kilpakosijat, 2 n. Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 42 Langaton telefooni, 2 n. Evald J. (8 h.) 75 p.
 N:o 43 Laulutaitelija, yksinpuh. Aaro Vallinmäki. (2 h.) 40 p.
 N:o 44 Suurundenhulluutta, 1 n. Ossi Juhannus. (6 h.) 75 p.
 N:o 45 Hetken lapsi, 3 n., Veijon-Veikko. (8 h.) 75 p.
 N:o 46 Suuria tuumia, 1 n., Evald J. (6 h.) 75 p.
 N:o 47 Vaalipuhissa, 1 n. A. T. (8 h.) 75 p.
 N:o 48 Yksimieliset, 2 kuv. Anton Hasti. (5 h.) 60 p.
 N:o 49 Lakkoja, 2 os. vuoropuhelu M. V. (4 h.) 75 p.
 N:o 50 Lesken kanssa naimisiin, 1 n. J. Sjöström. (6 h.) 75 p.
 N:o 51 Noidan kosto, 3 n. K. O. Tanner. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 52 Profeetta, 4 n. U. V. Valakorpi. (11 h.) 1:50 p.
 N:o 53 Murtovaaralaiset, 3 n. Evald J. (8 h.) 1 mk.
 N:o 54 Kosimassa, 1 n. Veijon-Veikko. (5 h.) 75 p.
 N:o 55 Kuolema, 1 n., U. W. Valakorpi (4 h.) 75 p.
 N:o 56 Talonpoika satimessa, 3 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (12 h.) 1 mk.
 N:o 57 Araapilainen pulveri, 1 n., L. Holberg — Larin-Kyösti.
 (8 h.) 60 p.
 N:o 58 Särjetty sydän, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (6 h.) 75 p.
 N:o 59 Sorretun kosto, 5n. J. H. Tuhkanen. (16 h.) 1 mk.
 N:o 60 Pikkukaupunki, 4 n., U. W. Valakorpi. (20 h.) 1:25.
 N:o 61 Maalaisia neuvomassa, 3 n., Väinö Kataja. (15 h.) 1:50.
 N:o 62 Kun agronomi saapui, 1 n. Vilho Leino. (9 h.) 75 p.
 N:o 63 Karkureita, 1 n., Vilho Leino. (6 h.) 75 p.
 N:o 64 Naapurit, 1 n., U. W. Valakorpi. (11 h.) 75 p.
 N:o 65 Aave, 1 n., U. W. Valakorpi. (4 h.) 50 p.
 N:o 66 Mustasukkaisia, 1 n. Yrjö Heilala. (7 h.) 50 p.
 N:o 67 Kuninkaan tuomio, 3 n., Otto Vilho. (8 h.) 1 mk.
 N:o 68 Talonkatojaiset, 1 n. Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 69 Aarteenkavijat, 3 n., Larin-Kyösti. (10 h.) 2 mk.
 N:o 70 Kun piiat ovat lakossa, 3 n., Martti Wuori, (6 h.) 2 mk
 N:o 71 Märta Lejonhufvud 1 n., Martti Wuori. (5 h.) 50 p
 N:o 72 Naimiskauppa, 1 n., Martti Wuori, (5 h.) 75 p.
 N:o 73 Seinä väliä, 1 n., Martti Wuori. (4 h.) 75 p.
 N:o 74 Lakossa, 3 n., Kalle Santavuori. (13 h.) 75 p.
 N:o 75 Matkustava agronomi, 3 n., U. W. Valakorpi. (10 h.) 1 mk.
 N:o 76 Yöjuna odotellessa, 1 n., Yrjö Heilala. (9 h.) 50 p.
 N:o 77 Kälyjensä ahdistama, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 78 Mielipuolen kosto, 2 n., K. A. Puhdaskoski. (5 h.) 50 p
 N:o 79 „Karhujen“ kynsissä, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 50 p.
 N:o 80 Mustalaisen kosto, 3 n., Kalle Tähtelä. (4 h.) 75 p.
 N:o 81 Siirtolaiset, 3 n., K. O. Tanner. (9 h.) 75 p.
 N:o 82 Juutalainen, 1 n., J. A. Heino. 75 p.
 N:o 83 Luulojen uhrin, 1 n. Kalle Santavuori. (6 h.) 75 p.
 N:o 84 Hirvijahdissa, 1 n. Kyösti Korpikivi. (9 h.) 75 p.
 N:o 85 Saiturin perintö, 1 n., Kyösti Korpikivi. (6 h.) 50 p.
 N:o 86 Kun vaaria narrattiin, 1 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p.
 N:o 87 Kuvernööri tulee, 2 n., Kyösti Korpikivi. (7 h.) 75 p.
 N:o 88 Mailman loppu, 1 n., Yrjö Yläne. (7 h.) 75 p.
 N:o 89 Sulhanen vankilasta, 1 n., K. J. Tuulensuu. (5 h.) 75 p.
 N:o 90 Silinterihattu, 2 n., J. M—aa. (7 h.) 75 p.
 N:o 91 Ka, sinäkö se olitkin? 2 n., J. M—aa. (8 h.) 75 p.
 N:o 92 Naimishommissa, 1 n., Liina Kahma. (6 h.) 75 p.

- N:o 93 Kun rouva ei ole kotona, 1 n., Vilho Velho. (4 h.) 75 p.
 N:o 94 Kultainen sydän, 2 n., J. M. . . aa. (5 h.) 75 p.
 N:o 95 Pettymys, 1 n., Korhos-Heikki. (5 h.) 50 p.
 N:o 96 „Rautatiehallitus“ istuu, 1 n., Yrjö Heilala. (8 h.) 1 mk.
 N:o 97 Pohjoisnavalla, 1 n., Alarik Korhonen. (5 h.) 50 p.
 N:o 98 Sokkosilla, 1 n., Eetu Antelo. (8 h.) 75 p.
 N:o 99 Kauppa-onni, 1 n., Yrjö Heilala. (7 h.) 75 p.
 N:o 100 Harha-askeleita, 1 n., U. W. Valakorpi. (5 h.) 1 mk.
 N:o 101 Ilkeää unta, 1 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 50 p.
 N:o 102 Kiusallinen palvelija, 2 n., Yrjö Heilala. (6 h.) 75 p.
 N:o 103 Lastenkaupat, 2 n., Korhos-Heikki. (7 h.) 75 p.
 N:o 104 Hiiri, 1 n., Vilho Velho. (5 h.) 75 p.
 N:o 105 Kylänkellot, 1 n., Aaro J. Vallinmäki. (4 h.) 75 p.
 N:o 106 Salapolttajat, 3 n., Eia Mustamaa. (11 h.) 75 p.
 N:o 107 Osuuspäivillä, 1 n., K. Halonen. (8 h.) 75 p.
 N:o 108 Poliittinen parturi, 2 n., K. Korpikivi. (9 h.) 75 p.
 N:o 109 Mätäkuussa, 1 n., Väinö Aronen (9 h.), 75 p.
 N:o 110 Porrassalmella, 1 n., Olli Salmelainen, (8 h.), 75 p.
 N:o 111 Onnenpotkaus, 3 n., Lähteenpuro. (12 h.) 1 mk.
 N:o 112 Valoa kohti, 2 n., Viiro. (12 h.) 75 p.
 N:o 113 Kahvilan Kaisu, 2 n., Korhos-Heikki. (10 h.) 75 p.
 N:o 114 Velisurmaaja, 3 n., Korhos-Heikki. (4 h.) 50 p.
 N:o 115 Väkeviä voimia, 2 n., U. W. Valakorpi. (8 h.) 1 mk.
 N:o 116 Lehtokset ja Mehtokset, 1 n. Lauri Pohjanpää (11 h.) 75 p.
 N:o 117 Kun naiset pelkäävät, 1 n. Ville Akkanen. (7 h.) 75 p.
 N:o 118 Raatimieheksi, 2 n., Olli Salmelainen. (18 h.) 1 mk.
 N:o 119 Ovet varkaat 1 n., Ruupert Kainuulainen (9 h.) 1 mk.
 N:o 120 Tuomas Ronkainen, 2 n., Sakari Pyysalo. (7 h.) 1 mk.
 N:o 121 Torpan tyttö, 2 n., Kalle Santavuori. (7 h.) 75 p.
 N:o 122 Halley'n tähti, 2 n., Väinö Kataja. (7 h.) 75 p.
 N:o 123 Kirous ja kihlaus, 1 n., I. Rihiniemi. (4 h.) 75 p.
 N:o 124 „Hieno käytös“, 2 n., Eero Eerola. (9 h.) 75 p.

Tämä on laajin ja enin käytetty näytelmäkirjasto!

Sarjaa jatketaan.

„Huviohjelmien avuksi“

nimisessä sarjassa on ilmestynyt 29 numeroa. Myydään kaikissa kirjakaupoissa.

Täydellinen luettelo

(Näytelmä-Opas) näytelmistä ja Huviohjelmien avuksi sarjasta saadaan ilmaiseksi kaikista kirjakaupoista ja kustantajalta.

Hinta 75 p.